

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 10Cpr/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118217004
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Krasňan
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:6118217004.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, sudcom JUDr. Františkom Krasňanom, v právnej veci žalobcu: Ing. O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. - R., C. XX/A, pr. zást. JUDr. Lucia Jurgová advokátka s.r.o. so sídlom Poproč, Slnecná 33 proti žalovanému: Mesto Prešov so sídlom Prešov, Hlavná 73, pr. zást. JUDr. Martin Staroň, advokát so sídlom Prešov, Hlavná 89, o zaplatenie 8.459,37 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 525,83 eur spolu s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.351,96 eur od 14.8.2015 do 30.5.2018 a zo sumy 525,83 eur od 31.5.2018 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti súd konanie **z a s t a v u j e** .

III. Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou podanou pôvodne na Okresný súd Banská Bystrica dňa 27.4.2018 a následne postúpenou Okresnému súdu Poprad dňa 18.6.2018 sa domáhal zaplatenia sumy 8.459,37 eur s prísl. titulom neuhradenia odstupného.

2. V žalobe uviedol, že ako zamestnanec uzavrel so žalovaným dňa 11.10.2007 Pracovnú zmluvu, ktorá bola viackrát zmenená dohodou o zmene pracovnej zmluvy. Na základe poslednej Dohody o zmene pracovnej zmluvy zo 14.2.2012 žalobca pracoval u žalovaného na pozícii „riaditeľ sekcie majetkovej a ekonomickej“. Na základe Dohody o zmene pracovnej zmluvy z 2.12.2014 bola pracovná zmluva doplnená tak, že zamestnancovi patrí pri skončení pracovného pomeru okrem odstupného podľa Zákonníka práce aj ďalšie odstupné vo výške 5-násobku jeho priemerného mesačného zárobku. Na základe Dohody o zmene pracovnej zmluvy z 31.12.2014 došlo k zmene mzdových podmienok a s účinnosťou od 1.1.2015 patrí žalobcovi mesačná mzda v sume 2.494,96 eur. Žalovaný so žalobcom skončil pracovný pomer a základe § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce výpoveďou dňa 1.4.2016. Žalobca listom z 8.7.2015 oznámil žalovanému, že nesúhlasí so skončením pracovného pomeru, trvá na ďalšom zamestnávaní. Žalobcovi z dôvodu skončenia pracovného pomeru vznikol nárok na zaplatenia odstupného podľa § 76 ods. 1 Zákonníka práce v sume 2-násobku jeho priemerného mesačného zárobku a podľa čl. 14 ods. 1 Kolektívnej zmluvy v sume 2-násobku jeho priemerného mesačného zárobku a podľa Dohody o zmene pracovnej zmluvy z 2.12.2014 vo výške 5-násobku jeho priemerného mesačného zárobku, t. j. celkovo vznikol žalobcovi nárok na odstupné vo výške 7-násobku priemerného mesačného zárobku. Žalovaný dňa 10.8.2015 vyplatil na účet žalobcu sumu 10.433,72 eur, ktorá v sebe zahŕňa odstupné vo výške 4-násobku priemerného mesačného zárobku a z výplatnej pásky za mesiac júl 2015, v ktorej je uvedené: Zložky mzdy 1620 - odstupné, Čiastka 11.279,15 eur (brutto). Priemerný

mesačný zárobok žalobcu vyčíslený z poslednej výplatnej pásky žalobcu vyhotovený žalovaným za 07/2015 predstavuje sumu 2.819,79 eur v hrubom, t. j. 2.038,21 eur v čistom. Ku dňu podania žaloby žalovaný neuhradil žalobcovi odstupné vo výške 8.459,37 eur v hrubom, ktorá suma zodpovedá odstupnému vo výške

3-násobku jeho priemerného mesačného zárobku. Žalobca si ďalej uplatňuje nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 3 nar. vlády č. 87/1995, a to k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda k 14.8.2015. K žalobe doložil výplatnú pásku za júl 2015, Dohodu o zmene pracovnej zmluvy, Kolektívnu zmluvu na rok 2014 a výpis z účtu. Žalovaný v podanom odpore proti platobnému rozkazu, ktorý bol vydaný Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní, uviedol, že spochybňuje platnosť Dohody o zmene pracovnej zmluvy z 2.12.2014, od ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok na vyplatenie odstupného vo výške 3 mesačných zárobkov a má za to, že táto Dohoda o zmene pracovnej zmluvy je absolútne neplatný právny úkon. Žiadal konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania o neplatnosti Dohody o zmene pracovnej zmluvy z 2.12.2014, kde toto konanie je vedené na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 25Cpr/1/2015 a v dôsledku podaného odvolania žalovaným nebolo doposiaľ odvolacím súdom rozhodnuté. K odporu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý má za to, že dohoda o zmene pracovnej činnosti nie je finančnou operáciou a jej nevykonanie zo strany žalobcu nemôže mať za následok neplatnosť dohody z dôvodu jej rozporu so zákonom. Namietal, že vo výplatnej páske za mesiac júl 2015 nie je špecifikovaný výpočet odstupného. Žalobca pri určení výšky jedného odstupného vychádzal zo sumy odstupného, ktoré mu žalovaný sám vypočítal na výplatnej páske v mesiaci júl 2015 a túto sumu následne vynásobil tromi. Svoj nárok považuje za dôvodný.

3. Pred pojednávaním vo veci samej žalobca písomným podaním 21.5.2019 oznámil súdu, že žalovaný po podaní žalovaného návrhu zaplatil na účet žalobcu dňa 30.5.2018 sumu vo výške 5.826,13 eur v čistom z titulu doplatku odstupného. Následne žalovaný doručil žalobcovi poštou výplatnú pásku, z ktorej vyplýva, že zvyšná suma vo výške 2.633,24 eur predstavuje odvodovú povinnosť žalovaného zaplatiť poisťné do príslušnej zdravotnej poisťovne, soc. poisťovne a daň z príjmu vyplývajúcu z jednotlivých právnych predpisov. Žalobca však spochybňuje dôvodnosť a zákonnosť žalovaným vykonanej odvodovej povinnosti z poukázanej sumy. Upresnil, že žalovaný doplatok v sume 8.459,37 eur zaťažil odvodmi, ktoré vypočítal a zrazil z doplatku podľa právnych predpisov platných v čase realizovania doplatku, ako keby išlo o nový samostatný príjem žalobcu v čase roka 2018, pričom žalovaný mal doplatok spočítať z jeho čiastočne realizovaným plnením odstupného v čase vzniku povinnosti žalovaného uhradiť doplatok a z tejto sumy vypočítať odvody podľa v tom čase platných predpisov. Zároveň žalobca namietal, že v danej veci dosiahol maximálny vymeriavací základ platný v čase splatnosti pohľadávky podľa § 142 Zákona o sociálnom poistení, a teda uvedený doplatok nemal podliehať odvodovej povinnosti zo Sociálnej poisťovne. Zároveň žalobca namietal správnosť výpočtu zrazeného preddavku na daň z príjmu, ktorý bol rovnako zrazený podľa právnych predpisov účinných v čase poskytnutého plnenia a nie podľa predpisov v čase vzniku povinnosti žalovaného. Vo zvyšnej časti istiny 2.633,24 eur a v časti uplatneného nároku na zaplatenie príslušenstva pohľadávky žalobca na podanom návrhu trvá. Žiadal, aby konajúci súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi istinu v sume 2.633,24 eur, 5,05 %-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 8.459,37 eur od 14.8.2015 do 30.5.2018, čo po vyčíslení predstavuje sumu vo výške 1.193,81 eur a ďalej 5,05 %-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 2.633,24 eur od 31.5.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania. Zároveň žalobca uviedol, že námietka žalovaného uvedená v odpore, a to, že žalobca nemá nárok na vyplatenie odstupného, ktorého sa domáha v tomto konaní, nakoľko považuje Dohodu o zmene pracovnej zmluvy z 2.12.2014 za neplatnú, odpadla. Rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 2CoPr/5/2017 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 25Cpr/1/2015 bola žaloba Mesta Prešov zamietnutá, pričom súdy oboch inštancií dospeli k záveru, že Dohoda o zmene pracovnej zmluvy z 2.12.2014 je platným právnym úkonom. Žalobca doložil rozsudky oboch súdov a výpis z účtu z 30.5.2018 o vyplatení sumy 5.826,13 eur.

4. Žalovaný sa vyjadril písomne tak, že z výplatnej pásky za 05/2018, u ktorej je zrejماً položka odstupného 8.549,37 eur je zrejماً, že sa jedná o sumu brutto, z ktorej žalovaný musel povinne zraziť zrážky na odvody do zdravotnej poisťovne a sociálnej poisťovne, ako aj daň. S poukazom na uvedené zo sumy odstupného zrazil odvody v sume 1.016,32 eur a daň v sume 1.706,92 eur. Po týchto zrážkach zostala žalobcovi suma na výplatu 5.826,13 eur, ktorú mu vyplatil dňa 29.5.2019, o čom predložil výpis z účtu žalovaného. Uviedol, že v prípade, že by žalovaný ako bývalý zamestnávateľ nezrazil z odstupného uvedené zrážky, musel by si ich zaplatiť žalobca sám. S poukazom na uvedené je žaloba nedôvodná, nakoľko došlo k úplnému plneniu zo strany žalovaného vo výške 5.826,13 eur na účet

žalobcu a vo výške 2.723,24 eur na účet príslušných poisťovní a daňového úradu. Žalobca totiž žaloval o zaplatenie odstupného brutto, a ak by nezobral celú žalobu späť a požadoval by v tomto súdnom konaní doplatiť rozdiel medzi brutto a netto odstupným, došlo by k bezdôvodnému obohateniu žalobcu na úkor žalovaného, ktorý by raz odviezol sumu 2.723,24 eur v prospech žalobcu titulom odvodových povinností a opäť raz titulom súdneho rozhodnutia ako doplatok netto.

5. Na pojednávaní pred súdom žalobca trval na žalobe s prihliadnutím na čiastočné späťvzatie. Rozporoval, že žalovaný u uhradenej sumy na výplatnej páske nesprávne vykonal odvodovú povinnosť, keď žalovaný doplatok 8.459,37 eur v hrubom zaťažil odvodovou povinnosťou, ktorú vypočítal a vrazil podľa predpisov platných v roku 2018, pričom v tomto konaní je nárok žalobcu doplatok z nezaplateného odstupného, ktoré sa stalo platným z roku 2015, preto žalovaný mal zrealizovať odvodovú povinnosť podľa predpisov platných v roku 2015. Namietal, že by dosiahol pri skončení prac. pomeru maximálny vymeriavací základ pre úhradu poisťného. Ďalej namietal, že mu bola nesprávne zrazená daň z príjmu. Ak by bola žalovaným suma vyplatená v čase splatnosti, teda v júli 2015, tak nevyplatený rozdiel žalobcom v čistom činí 585,90 eur istiny. Túto sumu žalovaný nesprávne odviezol sociálnej poisťovni a daňovému úradu späť. Po vykonanom znaleckom posudku na pojednávaní trval na žalobe v časti doplatku istinu vo výške 525,83 s príslušenstvom a poukázal, že aj v zmysle ustálenej judikatúry si žalobca uplatnil v súlade so zákonom nárok na zaplatenie odstupného v hrubom a žalovaný mal možnosť túto sumu mu uhradiť v hrubom. Keďže však došlo k uplatneniu zrážok z tejto úhrady, berú v tejto časti žalobu späť. Žalobca vychádzal zo súm v čistom, ktoré mali byť mu poukázané. Zároveň dodal, že žalobca nenamieta, že by mu suma odstupného bola zdanená nesprávne. Rozdiel, ktorý si žalobca v konaní uplatňuje, spočíva v nesprávne a navyše zrazených odvodoch do sociálnej poisťovne.

6. Žalobca pred súdom na podanej žalobe trval. Mal za to, že doplatok odstupného realizovaný v máji 2018 bol vyplatený nesprávne, pretože nešlo o nové odstupné, ale o čiastku, ktorá mu bola v r. 2015 neoprávnené zadržaná. Na túto čiastku sa nemali aplikovať odvodové povinnosti platné v roku 2018, pretože tým pádom bol ako keby druhýkrát zdanený a boli mu odrátané odvody. Uviedol, že on už raz zdanený bol a odvodové povinnosti naplnil tým, že vymeriavací základ dosiahol už v r. 2015 pre tieto povinnosti. Urobiť to len preto, že žalovaného nepustil systém, je nesprávne a žalobca si žiada to, čo mu patrí. Bezodôvodné obohatenie je na strane sociálnej poisťovne a daňového úradu, lebo im bolo odvedené viac, ako im patrí, preto nech si túto čiastku nárokuje žalovaný od toho, komu to bolo vyplatené navyše.

7. Právna zástupkyňa žalovaného trvala na tom, že žalovaný ako bývalý zamestnávateľ žalobcu si splnil príslušné odvody aj daňovú povinnosť a po zrážkach ostala žalobcovi suma na výplatu 5.826,13 eur, ktorú mu 29.5.2019 vyplatil. Má za to, že žaloba je už nedôvodná. Čo sa týka samotného výpočtu zo strany žalobcu, žalovaný sa pripojil k návrhu žalobcu na vypracovanie znaleckého posudku, ktorý by určil, aká mala byť výška odstupného, v akej výške mali byť odvody zrazené a či mali byť odvody zrazené ku dňu skončenia pracovného pomeru alebo ku dňu vyplatenia odstupného. Keďže žalobca už nebol zamestnancom žalovaného, systém, ktorý stanovil výpočet, neumožňoval vyplatiť odvody späť. Po vykonanom znaleckom dokazovaní mal žalovaný za to, že sumu, ktorú žiada žalobca vo výške 525,83 eur, táto je celá sporná a žalovaný trvá na tom, že si svoju povinnosť splnil v súlade so zákonom, splnil si odvodovú povinnosť a nemusel ju splniť už žalobca, lebo zo znaleckého posudku vyplýva, že je nulová povinnosť zamestnanca, pretože odvodovú povinnosť za neho urobil žalovaný. Žiadali žalobu zamietnuť, lebo doplatok 525,83 je nedôvodný vo vzťahu k trovám konania, aby vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby súd žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov.

8. Súd prejednal vec na pojednávaní za účasti právnych zástupcov, sporových strán a žalobcu a oboznámením so žalobou, skončením pracovného pomeru, výpoveďou, výplatnými páskami žalobcu, dohodami o zmene prac. zmluvy žalobcu, Kolektívnou zmluvou na rok 2014, Pracovnou zmluvou žalobcu, výpismi z účtu žalobcu a žalovaného, ako aj pripojenými rozhodnutiami, a to rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 25Cpr/1/2015 a rozsudkom Krajského súdu Košice 2CoPr/5/2017, ako aj celým pripojenými spisom a ďalej pripojenými rozsudkami Okresného súdu Prešov 10Cpr/5/2015, podanou žalobou v tejto veci a rozsudkom Krajského súdu v Prešove vo veci 5CoPr/5/2017, ako aj oboznámením sa so znaleckým posudkom č. 1/2021 Ing. W. U. vydaným v tomto konaní, zistil nasledovný skutkový stav:

9. žalobca ako zamestnanec uzavrel so žalovaným ako zamestnávateľom dňa 11.10.2007 Pracovnú zmluvu, táto bola neskôr zmenená dohodami o zmene prac. zmluvy, a to opakovane. K poslednej dohode

o zmene pracovnej zmluvy došlo medzi sporovými stranami dňa 14.2.2012, kde došlo u žalobcu k zmene druhu vykonávanej práce a s účinnosťou od 15.2.2012 pracoval žalobca u žalovaného na pozícii riaditeľa sekcia majetkovej a ekonomickej. Na základe Dohody o zmene pracovnej zmluvy 2.12.2014 došlo medzi žalobcom a žalovaným k dohode a pracovná zmluva bola doplnená o ďalšiu dohodnutú podmienku a doplnilo sa ustanovenie: „Vzhľadom na vykonávaný druh práce a z toho vyplývajúce sťaženie adekvátneho spoločenského uplatnenia po skončení pracovného pomeru zamestnancovi patrí pri skončení pracovného pomeru okrem odstupného podľa Zákonníka práce ďalšie odstupné vo výške 5-násobku jeho priemerného mesačného zárobku, ktorý v sebe zahŕňa aj nárok na odstupné podľa platnej Kolektívnej zmluvy nad rámec Zákonníka práce.“ Na základe Dohody o zmene pracovnej zmluvy z 31.12.2014 došlo medzi žalobcom a žalovaným k poslednej dohode o zmene mzdových podmienok, pričom s účinnosťou od 1.1.2015 mesačná mzda žalobcu predstavovala spolu sumu 2.494,96 eur. Žalovaný so žalobcom skončil pracovný pomer na základe § 63 ods. 1 písm. b). Zákonníka práce výpoveďou zo dňa 1.4.2015, ktorú žalobca prevzal osobne dňa 9.4.2015. Žalobca listom z 8.7.2015 oznámil žalovanému, že nesúhlasí so skončením pracovného pomeru výpoveďou a trvá na jeho ďalšom zamestnávaní v súlade s § 79 ods. 1 Zákonníka práce. Výpovedná doba uplynula a pracovný pomer žalobcu podľa žalovaného skončil ku dňu 31.7.2015. Žalobcovi z dôvodu skončenia prac. pomeru zo strany žalovaného podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zák. práce vznikol nárok na zaplatenie odstupného podľa § 76 ods. 1 Zák. práce v sume 2-násobku jeho priemerného mesačného zárobku, podľa čl. 14 ods. 1 Kolektívnej zmluvy v sume 2-násobku jeho priemerného mesačného zárobku a podľa Dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 2.12.2014 vo výške 5-násobku jeho priemerného mesačného zárobku, ktoré v sebe zahŕňa aj nárok na odstupné podľa platnej Kolektívnej zmluvy nad rámec Zákonníka práce, (teda v sume 3-násobku jeho priemerného mesačného zárobku), spolu teda žalobcovi vznikol nárok na odstupné vo výške 7-násobku jeho priemerného mesačného zárobku. Táto skutočnosť medzi účastníkmi nebola sporná. Žalovaný dňa 10.8.2015 vyplatil na účet žalobcu sumu 10.433,72 eur, ktorá v sebe zahŕňa aj odstupné vo výške 4-násobku jeho priemerného mesačného zárobku a z výplatnej pásky za mesiac júl 2015. Na výplatnej páske je uvedený priemerný mesačný zárobok žalobcu vyčíslený z poslednej výplatnej pásky vyhotovenej žalovaným za mesiac júl 2015 v sume 2.819,79 eur v hrubom, t. j. 2.038,21 eur v čistom. Žalobca v žalobe uviedol, že ku dňu podania žaloby mu žalovaný neuhradil odstupné vo výške 8.459,37 eur v hrubom a táto suma zodpovedá odstupnému vo výške 3-násobku jeho priemerného mesačného zárobku. Pri výpočte: $11.279,15 \text{ eur} : 4 = 2.819,79 \text{ eur/mesiac} \times 3 = 8.459,37 \text{ eur}$. Žalobca si uplatnil nárok na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru zo strany žalovaného. Okresný súd Prešov o tomto nároku rozhodol tak, že žalobu zamietol a rozsudok súdu I. inštancie nadobudol v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu právoplatnosť dňa 3.7.2018. Žalobca si preto žalobným návrhom uplatňuje nárok na zaplatenie odstupného vo výške 3-násobku priemerného mesačného zárobku v sume 8.459,37 eur spolu s 5,05 %-nými úrokmi z omeškania ročne od 14.8.2015, kedy sa dostal žalovaný do omeškania s plnením dlhu, a to s poukazom na výplatný termín žalovaného na vyplatenie mzdy a odstupného za mesiac júl 2015, ktorý bol dňa 13.8.2015 (základná úroková sadzba ECB k 14.8.2015 činila 0,05 %).

10. Podľa § 76 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, zamestnancovi, s ktorým zamestnávateľ skončí pracovný pomer výpoveďou z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20210301>> alebo z dôvodu, že zamestnanec stratil vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobu spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu, patrí pri skončení pracovného pomeru odstupné najmenej v sume dvojnásobku jeho priemerného mesačného zárobku, ak pracovný pomer zamestnanca trval najmenej päť rokov a menej ako desať rokov.

11. Podľa § 76 ods. 6 Zák. práce, odstupné vypláca zamestnávateľ po skončení pracovného pomeru v najbližšom výplatnom termíne určenom u zamestnávateľa na výplatu mzdy, ak sa zamestnávateľ nedohodne so zamestnancom inak.

12. Podľa § 76 ods. 7 Zák. práce, zamestnávateľ môže poskytnúť zamestnancovi odstupné aj v iných prípadoch ako podľa odsekov 1 a 2.

13. Podľa § 129 ods. 3 Zákonníka práce, pri skončení pracovného pomeru vyplatí zamestnávateľ zamestnancovi mzdu splatnú za mesačné obdobie v deň skončenia pracovného pomeru, ak sa nedohodli inak, najneskôr však v najbližšom výplatnom termíne nasledujúcom po dni skončenia pracovného pomeru.

14. Podľa čl. 14 ods. 1 Kolektívnej zmluvy zo dňa 20.11.2013 platnej na rok 2014 (účinnnej do 1.6.2015) zamestnancovi, s ktorým zamestnávateľ skončí pracovný pomer výpoveďou z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a) alebo b) ZP alebo z dôvodu, že zamestnanec stratil vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobu spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu alebo dohodou z tých istých dôvodov, patrí pri skončení pracovného pomeru odstupné nad ustanovený rozsah podľa § 76 ods. 1, ods. 2 ZP vo výške 2-násobku jeho priemernej mesačnej mzdy.

15. Na základe vykonaného dokazovania v súlade s citovanou právnou úpravou súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

16. Nesporná v konaní bola existencia pracovného pomeru žalobcu u žalovaného titulom Pracovnej zmluvy z 11.10.2007 a ďalej skutočnosť, že pracovná zmluva bola viacerými dohodami o zmene pracovnej zmluvy dopĺňaná. Ďalej bolo nesporné v konaní (po právoplatných rozhodnutiach Okresného súdu Prešov a Okresného súdu Košice II v priebehu tohto konania), že žalovaný so žalobcom skončil pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zák. práce, ktorú žalobcu osobne prevzal 9.4.2015 a ďalej bola nesporná skutočnosť v zmysle § 76 ods. 1 Zák. práce, čl. 14 ods. 1 Kolektívnej zmluvy a ďalej v zmysle Dohody o zmene pracovnej zmluvy z 2.12.2014, že žalobcovi vznikol nárok na odstupné vo výške 7-násobku jeho priemerného mesačného zárobku. Nárok, ktorý si žalobca uplatnil v žalobe, mu žalovaný do dňa podania žaloby nebol uhradený.

17. Žalobca podaním zo dňa 21.5.2019 uviedol a preukázal súdu výpisom z účtu, že žalovaný po podaní žalobného návrhu zaplatil na účet žalobcu dňa 30.5.2018 sumu vo výške 5.826,13 eur v čistom z titulu doplatku odstupného, ktorého nároku sa žalobca domáhal voči žalovanému v tomto konaní. Následne žalovaný doručil žalobcovi výplatnú pásku poštou a z tejto vyplýva, že zvyšná suma vo výške 2.633,24 eur predstavuje odvodovú povinnosť žalovaného zaplatiť poisťné do príslušnej zdravotnej poisťovne, sociálnej poisťovne a daň z príjmu vyplývajúcu z právnych predpisov. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný po podaní žaloby uhradil žalobcovi žalovanú istinu 5.826,13 eur, žalobca berie týmto žalobný návrh zo dňa 31.1.2018 čiastočne späť do výšky istiny v sume 5.826,13 eur.

18. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, procesný úkon, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

19. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom v časti istiny 5.826,13 eur z titulu doplatku odstupného, súd v zmysle § 145 ods. konanie v tejto časti zastavil.

20. Vo zvyšnej časti istiny vo výške 2.633,24 eur a v časti uplatneného nároku na zaplatenie príslušenstva pohľadávky z dodatočne zaplatenej časti istiny žalobca na podanom návrhu naďalej trval. Uviedol, že žalovaný doplatok v sume 8.459,37 eur zaťažil odvodmi, ktoré vypočítal a zrazil z doplatku podľa právnych predpisov platných v čase realizovania doplatku, ako keby šlo o nový príjem žalobcu v roku 2018, pričom podľa žalobcu mal žalovaný doplatok spočítať s čiastočne realizovaným plnením odstupného v čase vzniku povinnosti žalovaného, uhradiť doplatok a z tejto sumy vypočítať odvody podľa predpisov platných v tom čase. Zároveň namietal správnosť výpočtu zrazeného preddavku na daň z príjmu, ktorý bol rovnako zrazený podľa právnych predpisov účinných v čase poskytnutého plnenia, nie podľa predpisov v čase vzniku povinnosti žalovaného. Preto žiadal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi istinu v sume 2.633,24 eur, 5,05 %-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 8.459,37 eur od 14.8.2015 do 30.05.2018, tento po vyčíslení predstavuje sumu 1.193,81 eur a ďalej žiadal priznať 5,05 %-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 2.633,24 eur od 31.5.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania.

21. V konaní zostala sporná otázka presnej výšky odstupného, ktoré malo byť žalobcovi vyplatené, ako aj výpočet odvodových povinností z odstupného, a preto súd na návrh oboch procesných strán ustanovil znalca z odvetvia účtovníctva, daňovníctva a personalistiky za účelom zodpovedania otázok, aká mala byť výška odstupného, v akej výške mali byť zrazené odvody z odstupného a či mali byť odvody zrazené ku dňu skončenia pracovného pomeru alebo ku dňu vyplatenia odstupného, a teda či mal žalovaný správne realizovať odvodovú povinnosť podľa platných predpisov v r. 2015.

22. Znalčka v znaleckom posudku konštatovala, že celková suma 7-násobku priemerného mesačného zárobku zamestnanca vzniknutého ku dňu skončenia pracovného pomeru žalobcu dňa 31.7.2015 v

hrubej mzde zamestnanca v zmysle Dohody o zmene pracovnej zmluvy z 2.12.2014 a čl. 14 ods. 1 Kolektívnej zmluvy žalovaného a Zákonníka práce bola vo výške 19.748,40 eur (2.821,20 eur x 7 mesiacov). Ďalej uviedla, že celkovú sumu 7-násobku priemerného mesačného zárobku zamestnanca v čistej mzde vzniknutého ku dňu skončenia pracovného pomeru žalobcu dňa 31.7.2015 nie je možné určiť samostatne, ale len ako súčasť celkovej mzdy za sledované obdobie, t. j. za júl 2015. Výška celkovej mzdy na vyplatenie zamestnancovi pri použití 7-násobku priemerného mesačného zárobku zamestnanca (odstupné) za mesiac júl 2015 je vo výške 16.785,66 eur. Použitie 7-násobku priemerného mesačného zárobku zamestnanca (odstupné) pri výpočte zvýšilo sumu na vyplatenie žalobcovi o 6.351,96 eur. Ďalej uviedla, že výška odvodovej povinnosti zamestnanca zo 7-násobku priemerného mesačného zárobku zamestnanca v hrubej mzde vzniknutého ku dňu skončenia pracovného pomeru žalobcu dňa 31.7.2015 v zmysle Dohody o zmene pracovnej zmluvy z 2.12.2014 a čl. 14 ods. 1 Kolektívnej zmluvy je sume 552,08 eur, t. j. v rovnakej výške ako pri pôvodnej výške mzdy za mesiac 7/2015 vystavenej zamestnávateľom. Výška preddavku dane z príjmu sa zvýšila na sumu 5.272,97 eur (zo sumy 3.155,66 eur). Ďalej znalkyňa zistila, že výška istiny nároku žalobcu neuspokojenej zamestnávateľom v čase splatnosti mzdy z titulu skončenia pracovného pomeru žalobcu dňa 31.7.2015 v hrubej mzde bola určená ako rozdiel medzi výškou odstupného priznaného zamestnávateľom Mesto Prešov z 07/2015 a odstupným vo výške 7-násobku priemernej mesačnej mzdy. Poukázala na to, že rozdiel vo výške odstupného (v hrubom) vo vypočítanej mzde za júl 2015 je 8.469,25 eur (19.748,40 - 11.279,15) a predstavuje istinu nároku žalobcu neuspokojenú zamestnávateľom v čase splatnosti mzdy zo skončenia pracovného pomeru žalobcu dňa 31.07.2015 v hrubej mzde. Na otázku určenia výšky odvodovej povinnosti z istiny nároku žalobcu uviedla, že odvodová povinnosť zamestnanca z istiny nároku žalobcu neuspokojenej zamestnávateľom v čase splatnosti mzdy zamestnanca zo skončenia pracovného pomeru žalobcu dňa 31.7.2015 bola nulová. Vyšší príjem zamestnanca mal však vplyv na zvýšenie preddavkov dane z príjmu, kde nie je uplatňovaný maximálny vymeriavací základ. Preddavky dane z príjmu boli pri pripočítaní 7-násobku priemerného mesačného zárobku k hrubej mzde vyššie o 2.117,31 eur. Čo sa týka určenia výšky odstupného, ktoré malo byť žalobcovi vyplatené a výšky odvodov, ktoré mu mali byť z odstupného zrazené, znalkyňa vypočítala, že mzda za júl 2015 vystavená zamestnávateľom bola žalobcovi vyplatená na osobný účet vo výške 10.433,70 eur a bolo mu vyplatené odstupné 11.279,15 eur. Znalčka vypočítala žalobcovi mzdu za júl 2015 vo forme výplaty na osobný účet vo výške 16.785,66 eur, pričom odstupné určila znalkyňa vo výške 19.748,40 eur, a teda rozdiel vo výške vyplatennej mzdy činil 6.351,96 eur a rozdiel, resp. doplatok odstupného vypočítala znalkyňa na sumu 8.469,25 eur. Na otázku, k akému dňu mali byť odvody žalobcu zrazené, či ku dňu skončenia pracovného pomeru alebo ku dňu vyplatenia odstupného, znalkyňa zistila, že v zmysle § 76 Zák. práce v nadväznosti kolektívnu zmluvu žalovaného bol výplatný termín u zamestnávateľa Mesta Prešov určený na 13. kalendárny deň nasledujúceho mesiaca. Pokiaľ ide o mzdu žalobcu, poukázala na § 129 Zák. práce a ďalej na to, že v dokumente „skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 1.4.2015“ nebol dojednaný so zamestnancom Ing. O. C. iný termín splatnosti mzdy a odstupného, preto platili ustanovenia Zákonníka práce, z čoho ďalej vyplýva, že splatnosť odstupného a splatnosť mzdy žalobcu neboli v zmysle Zákonníka práce totožné.

23. Na základe skutočností preukázaných procesnými stranami formou listinných dôkazov do spisu, ako aj na základe záverov znaleckého posudku podaného znalcom ustanoveným v konaní, súd vo veci ustálil, že výsledky znaleckého dokazovania v prevažnej časti potvrdili dôvodnosť nároku žalobcu, a to v tom rozsahu, v akom ho žalobca formuloval svojim písomným podaním zo dňa 21.5.2019, ktorým čiastočne zobral žalobu späť a vo zvyšnej časti istiny 2.633,24 eur spolu s príslušenstvom trval na podanej žalobe. Výška odvodovej povinnosti zamestnanca o 7-násobku priemerného mesačného zárobku zamestnanca v hrubej mzde vzniknutého ku dňu skončenia pracovného pomeru žalobcu dňa 31.7.2015 v zmysle Dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 2.12.2014 a čl. 14 ods. 1 Kolektívnej zmluvy žalovaného a Zákonníka práce je v sume 552,08 eur. Pokiaľ žalovaný zrazil a odvedol odvody žalobcovi v mesiaci júl 2015 vo výške 552,08 eur, nebol daný dôvod na vykonanie zrážky ďalších odvodov pri doplatení odstupného vo výške 8.549,37 eur v mesiaci máj 2018. Zo záverov znalkyne v podanom posudku vyplýva, že žalovaný mal vyplatiť žalobcovi sumu 6.351,96 eur v čistom (netto). Keďže žalovaný žalobcovi zaplatil počas konania iba sumu 5.826,13 eur, považoval žalobca za dôvodný zostatok svojho nároku čo do istiny vo výške 525,83 eur (6.351,96 eur - 5.826,13 eur) tak, ako to žalobca oznámil súdu svojim písomným podaním zo dňa 1.6.2021, ktorým sa vyjadril k podanému znaleckému posudku a so závermi posudku súhlasil. Súd v zmysle záverov znaleckého posudku zaviazal v I. výroku tohto rozsudku žalovaného na úhradu istiny 525,83 eur (v zmysle bodov 2. a 3. záveru znaleckého posudku) spolu s príslušenstvom. Žalobca mal nárok na vyplatenie odstupného v zmysle § 76 ods. 1 a ods. 6 Zák.

práce v nadväznosti na čl. 14 Kolektívnej zmluvy žalovaného v hrubom (brutto). Súd v tomto poukazuje aj na ustálenú rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove ohľadne týchto nárokov.

24. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Súd priznal žalobcovi i uplatnený úrok z omeškania v súlade s citovanou právnou úpravou, a to vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.351,96 eur od 14.8.2015 do 30.5.2018 (dátum doplatenia istiny) a ďalej zo sumy 525,83 eur od 31.5.2018 do zaplatenia, nakoľko aj v tejto časti bol nárok žalobcu na úroky z omeškania dôvodný.

28. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a vo vzťahu k časti konania, kde v prevyšujúcej časti bolo konanie zastavané podľa § 256 ods. 1 C.s.p., keď žalovaný v tejto časti nároku zavinil zastavenie konania splnením nároku po podaní žaloby (v II. výroku rozsudku v dôsledku späťvzatia časti nároku žalobcom podaniami zo dňa 21.5.2019 a zo dňa 1.6.2021), úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, keď pre posúdenie úspechu žalobcu v konaní mala vplyv tá skutočnosť, že rozdiel vo výške uplatnenej sumy 8.549,37 eur v porovnaní so sumou, ktorá bola žalobcovi uhradená počas konania, a to vo výške 5.826,13 eur spolu so sumou, na ktorej zaplatení žalobca trval (525,83 eur), predstavuje vyčíslenie nároku žalobcu v hrubom a následná úhrada nároku žalovaným v čistom. Aj na posúdenie úspechu žalobcu vo veci má vplyv skutočnosť, že žalovaný mohol uplatnený nárok žalobcovi vyplatiť aj v hrubej sume a zrazenie a odvedenie dane by bolo povinnosťou samotného žalobcu. Žalobca si nárok uplatnil v jeho vyčíslení v hrubom (brutto) a počas konania rešpektoval vykonanie zrážok dane žalovaným v záujme skončenia konania. Napriek čiastočným späťvzatiám žaloby súd vychádzal z nároku uplatneného v žalobe a ten predstavoval doplatok mzdy v hrubom. Preto aj rozdiel v uvedených sumách súd neposudzoval ako čiastočný neúspech žalobcu v tomto konaní a priznal mu plnú náhradu trov v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p.. O výške trov konania súd rozhodne uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohoto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).